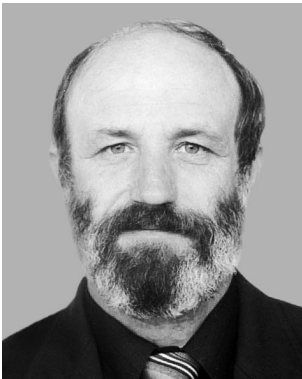

М. М. Петренко

Михайличенко Віктор Костянтинович

МИХАЙЛИЧЕНКО Віктор Костянтинович (20. 06. 1949, м. Чирчик, Узбекистан) – художник театру, графік. Чоловік Галини, батько Сергія Михайличенків. Державна премія Узбекистану ім. Хамзи (1990). Член СХ СРСР (1980), НСХУ (1993). Закін. у Ташкенті художнє училище (1968; викл. О. Перов) і театр.-худож. інститут (1974; викл. Г. Брім). 1973–75 – художник-постановник Кемеров. театру (РФ); в Узбекистані: 1975–78 – гол. художник Сурхандар’їн. муз.-драм. театру ім. М. Уйгура (м. Термез); у м. Фергана: 1978–81 – гол. художник рос. театру драми; 1981–89 – художник худож.-вироб. майстерень; 1989–92 – гол. художник узб. театру; 1990–98 – гол. художник Сум. театру драми і комедії ім. М. Щепкіна. На творчій роботі. Від 1977 – учасник респ., всесоюз., всеукр. худож. виставок. Персон. – у Фергані (1990), Сумах (1997, 1999, 2004, 2009, 2014), Києві (2000, 2004–15), С.-Петербурзі (2013). Для акварелей та пастелей притаманна вільна широка манера, що поєднується з деталізацією. Твор. діапазон коливається від етюдності несклад. мотивів до худож. завершеності розлогих панорам ландшафту. Камерність сюжетів позначена тонкими задушев. інтонаціями, підкресленими обраною гамою кольорів. Деякі роботи зберігаються у Музеї історії міста Києва, Сум., Кіровогр. (нині Кропивницький) і Ферган. ХМ, Держ. музеї мистецтв Узбекистану.

Фотоілюстрації

Основні твори

ескізи декорацій до вистав – «Підступність і кохання» Ф. Шіллера, «Точка зору» В. Шукшина (обидва – 1981), «Безприданниця» О. Островського (1982); акварелі – «Дворик», «Сади квітнуть» (обидва – 1988), «Старий млин» (1990), «Мокрий сніг» (1992), «Березень» (1995), «Літня фантазія», «Осінні квіти» (обидва – 1997), «Березень» (1998), «Вулиця Соборна», «Псел у січні», «Льодохід на Пслі», «Осіння пора», «Дощовий день», «Воскресенська церква», «Поле квітів» (усі – 1999), «Березень у Попівці» (2000), «Мальви біля криниці» (2001), «Проталини на Пслі» (2002), «Осіній дощовий день», «Рибалки на Пслі», «Калина», «Вуличка у Сумах. Троїцький собор» (усі – 2003), «Дорога до монастиря» (2007), «Калина під вікном», «Осінь у Сумах» (обидва – 2008), «Квіти», «Рілля», «Березень. Подвір'я» (усі – 2009), «Місток» (2010), «Грибна пора» (2011), «Після дощу», «Калина», «Сходить сніг», «Г. Михайличенко», «Хризантеми» (усі – 2014), «Ранок. Лелеки», «Ліс у Видубичах», «Уночі. На Сеймі» (усі – 2015).

Рекомендована література

1. Павленко І. «И божество, и вдохновенье...» // Сум. обозрение. 1997, 13 нояб.;
2. Хрущак М. Погляд на віддалі // ОМ. 2004. № 1;
3. Козаченко Г. Йому підвладна мова акварелі... // Слово Просвіти. 2009, 3–9 груд.;
4. Художники Сумщини: Альбом. С., 2006;
5. Віктор Михайличенко. Акварель: Буклет. С., 2014.

Бібліографічний опис:

Михайличенко Віктор Костянтинович / М. М. Петренко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2018. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-64795>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).